

Herna s ozvěnou a obřími bublinami

Obě horní patra jsou plochou nevelká, ale patro třetí už je místem, kde budete procházet mezi letadly, vrtulníky a obřími leteckými motory. Zavěšení na ocelových laněch tu odpočívají nejen zasloužilí veteráni bitvy o Anglii Spitfire a Hurricane, ale i kluzák Otto Lilienthala z roku 1895 a spousta dalších létajících strojů, u kterých při pomýšlení na let poněkud tuhnou krev v žilách. Nahlédnout lze i do pilotní kabiny či historické místnosti letové kontroly.

Bez ohledu na jejich zajímavost ale létající stroje nejsou ve třetím patře hlavní atrakcí. Tou je sekce Launchpad. Proč je duha duhová? Kde bere cunami svou sílu? Jak dokáže plachetnice jet i proti větru? Kolik domácích přístrojů dokážete uvést do provozu vyráběním elektriny pouze vlastní silou, šlapáním nebo točením klikou? Jak postavit bez hřebíků a lepidel obloukový most, který vás unese?

Tyto a mnoho dalších podobných otázek je tu připraveno k řešení prostřednictvím zábavních strojů, se kterými si lze i hodiny hrát bez ohledu na věk. Sestavíte si vlastní optickou soustavu, zjistíte, jak fungují zvukové frekvence či ozvěna, a radost ze hry završí obří bublifuk.

Expozici věnovanou historii medicíny „oživují“ v londýnském Muzeu vědy věrně provedené figuríny.

Cesta do nitra atomu, vývoj počítačích strojů či zrození moderní Británie jsou některými tématy druhého patra. Nejrozsáhlejší expozice pak mapuje schopnost člověka překonávat oceány a orientovat se v jejich nedohlednosti. Zde také zaplesá duše každého modeláře, protože expozice je plná k dokonalosti dovedených modelů lodí všech velikostí a typů. Od pestré přehlídky příbřežních bárek ze všech koutů světa přes téměř půldruhého metru dlouhý křižník H.M.S. Vanguard, největší a zároveň poslední válečné lodě vyrobené pro Britské královské námořnictvo až po modely největších zaoceánských parníků. Nechybí ani oddělení věnované pokusům člověka prozkoumat oceánské hlubiny.

Energie, naše nadměrná a neudržitelná spotřeba a její budoucí zdroje jsou zároveň s globálními klimatickými změnami nejdůležitějšími tématy současnosti. Stejnomená interaktivní expozice Muzea vědy umožňuje návštěvníkovi stát se na chvíli tím, kdo se pokusí vypořádat s rostoucími energetickými potřebami lidstva a pomocí her přestavět systém získávání energie i jeho efektivitu či zachraňovat město kolabující nedostatkem energie.

U obřího bublifuku v sekci Launchpad se kromě zábavy přesvědčíte, že z kruhového i čtvercového rámu vznikne vždy bublina o (přibližně) kruhovém průřezu.

Jak dokáže plachetnice křížovat proti větru? Bude chvíli trvat, než zápas miniaturního oplachtěného modelu s pěti větráky vyhrájete. Až dojde ropa, bude se lidstvu tato vědomost znovu hodit.

Od pultu k neprůstřelné vestě

Historie zemědělství v prvním patře je galerií, která spíš zaujme skutečné farmáře a zemědělce, běžný návštěvník se v ní příliš nezdrží. Zajímavější je vedlejší galerie umělých hmot, počínající u kousku bakelitu a provádějící jejich vývojem a využitím až k umělým hmotám rostlinného původu, které se po použití snadno rozkládají.

Tematicky na ni navazuje rozsáhlejší expozice Materiály o původu a vzniku všeho, co vyrábíme – od nůžek na nehty přes pívni pult až po odlehčenou kevrlovou neprůstřelnou vestu, včetně možností opětovného využití.

V přízemí naleznete opravdové technické památky – první obrovské parní stroje z konce osmáctého století, nejstarší dochovanou drážní parní lokomotivu Puffing Billy z roku 1814, o patnáct let mladší Stephensonovu

Raketu, návrh prvního počítačového stroje Charlese Babbage z roku 1832 a ve vedlejší místnosti pak kapsli lunárního modulu Apollo 10. Ta je spolu s replikou přistávacího lunárního modulu, britskou nosnou raketou Blue Arrow a kvanty další techniky oslavou průzkumu vesmíru.

Není to zdaleka vše – podrobný popis všeho, co londýnské Muzeum vědy nabízí, by byl na několik knih a průběžně vydávaný časopis, protože mnohé expozice se mění, doplňují je dočasné výstavy i měnící se program přednášek a vlastního 3D kina IMAX. Například expozice Antenna jako první na světě reflektuje průběžně svým obsahem nejnovější směry vědeckého bádání. Jisté je, že nudit se v tomto muzeu určitě nebudete a nejspíš se brzy vrátíte po další „nášup“. ■

JIŘÍ NOSEK
Foto: autor

IN magazín Hospodářských novin • Šéfredaktor listu: Petr Šimůnek • IN magazín: Tomáš Wehle (vedení), Libor Ševčík, Tereza Hromádková, Kateřina Hovorková, Eva Petrová (grafika)
Redakce: Dobrovského 25, 170 55 Praha 7, mail: in.hn@economia.cz, telefon: 233 073 071, fax: 233 072 060 • Příjem inzerce: Inzertní oddělení Economia a.s., Dobrovského 25, 170 55 Praha 7, telefon: 233 071 782 • Tisk: Moraviapress, a. s., Brěclav • Samostatně neprodejný